

קונטרס

התגלות אמונה

יגלה נוראות ונפלאות בגלויים אמתיים להאיר אור על
נפש כל בר ישראל אמתת האמונה הקדושה בו יתברך.
המסורה לנו מדור דור מאבותינו ורבותינו הקדושים ואיך
שצריכים לעקר מעצמו כל מיני דעות נקסדות של כחי
ועצם ידי עשה לי את החיל הזה, שהוא כפירה עצומה,
רחמנא לצלן. כי אין כחנו אלא בפה — בתפלה ובקשה,
רחמים ותחנונים, שיחה בינינו לבין קוננו ברוך הוא.

★
בנוי ומיסד על-פי דברי

רבנו הקדוש והנורא, אור הגנוז והצפון,

בוצינא קדישא עלאה, אדוננו, מורנו ורבנו

רבי נחמן מברסלב, זכותו יגן עלינו.

ועל-פי דברי תלמידו, מורנו

הגאון הקדוש, אור נפלא, אשר כל רז לא אנים ליה

רבי נתן מברסלב, זכותו יגן עלינו,

ומשלב בפסוקי תורה, נביאים, כתובים, ומאמרי
חכמינו הקדושים, מגמרא ומדרשים וזהר הקדוש

★
הובא לדפוס על-ידי

חסידי ברסלב

עיה"ק ירושלים תוכב"א

מוֹהֲרָא"שׁ נ"י אָמַר: אָדָם
שֶׁחֹזֵק בְּאִמוּנָה פְּשׁוּטָה
בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הוּא תָּמִיד
מְצַלִּיחַ, וְאֵינוֹ צָרִיךְ אֶת אֵף
אֶחָד, וְאֵינוֹ מִתְבַּלְבֵּל מֵאֵף אֶחָד,
וְאֵינוֹ מִתְפַּעֵל מֵאֵף אֶחָד.

(אמרי מוהרא"ש. חלק א'. סימן תקפא)

קונטרס

הַתְּגִלוֹת אֲמוֹנָה

א.

צָרִיךְ שְׂתַדַּע, כִּי הָאָדָם נִשְׁלַח אֶל זֶה הָעוֹלָם רַק
כְּדֵי לְהַפְרִיחוֹ יִתְבָּרֵךְ, וּלְפַרְסְמוֹ וּלְגַלּוֹתוֹ בְּעוֹלָם, וְאִם
כָּל הַיְרִידוֹת וְהַנְּפִילוֹת וְהַשְׁלָכוֹת שֶׁהָאָדָם יוֹרֵד וְנוֹפֵל
וְנִשְׁלָף, כָּל אֶחָד כִּפִּי בְּחִינָתוֹ וְשָׂרֵשׁ נִשְׁמָתוֹ, עִם כָּל
זֹאת אֲסוּר לוֹ לְהִתְיַאֵשׁ בְּשׁוֹם אַפֵּן שֶׁבְּעוֹלָם בָּלָל, רַק
לְחַפֵּשׂ אַחֲרָיו יִתְבָּרֵךְ בְּתוֹךְ הַקְּטָנוֹת וְהַחֲשָׁכוֹת, הַעֲנֵן
וְהַעֲרָפֵל שֶׁמְסַבֵּב אוֹתוֹ, וְכֹל מֵה שִׁיּוֹרֵד וְנוֹפֵל וְנִשְׁלָף
אֶל תּוֹךְ חֲשָׁכוֹת וְקְטָנוֹת וְהִסְתָּרָה יוֹתֵר גְּדוֹלָה, עָלָיו
לְחַזֵּק עֲצָמוֹ יוֹתֵר וְיִדַּע כִּי אִם לֹא יִתְיַאֵשׁ

מלחפש אחריו ממקומו וממצבו. דיקא שם ימצא
 אור גדול ונורא מאד בהתגלות אלקותו יתברך. ויאיר
 לו בשמש בצהררים. אכל צריך שתדע, כי זה עקר
 הנסיון לכל אחד ואחד כפי בחינתו, אשר קשה לו
 להאמין שבתקף קטנותו וירידתו ונפלתו גם שם
 נמצא אלופו של עולם. ואור גדול עליון וגבוה מאד
 מאד נסתר ונצטמצם בתוך חשכותו וקטנותו וירידתו.
 עד שמהו בא שרכם ככלם מתאשים עצמם מלשוב
 אחריו יתברך. וקשה להם להאמין שגם להם יש
 תקוה. ובפרטיות כשהירדות והנפילות וההשלכות
 כל-כף גדולות. שנכשלו כבר במה שנכשלו, באשר
 נמצא כעת בעזונותינו הרבים שבני אדם נפלו בפח
 יקוש וכאו לחטאים ועברות חמורות וכו'. אשר מכל
 זה נסתבכו בעננים חשוכים חשף ענן וערפל. עד
 שנעלם ונסתר מהם לגמרי כל אור והשגה בהתגלות
 אלקותו יתברך. ומכל שכן שאינם מאמינים שגם שם
 במקומות מטנפים באלו, גם שם ימצאו את אלופו
 של עולם; ועל-כן עקר תקותם של כל אלו שנפלו
 כבר במקום שנפלו ונחשף מהם הכל. הוא רק
 להתקרב אל הצדיק האמת, אשר יש אצלו למודים
 באלו, עד אשר אפלו הדרי מטה. המנחים צדין

בעשנה כתרין דמסאכותא, גם להם יש תקוה עדין לצאת משם, ולכבס עצמם, ולקשט עצמם בקשוטין נוראים ונפלאים של תורה ומצות ומעשים טובים, כי הצדיק האמת זכה לעלות ולהגיע אל מדרגה הכי גבוהה שיש רק בזה העולם, ועל-כן גם משם הוא מוריד למודים נפלאים לכלם שיחזרו אחריו יתברך. אשרי הזוכה להתקרב אל הצדיק האמת, ואז טוב לו כל הימים, כי הוא יכבסו, ויקשטו בקשוטין נפלאים ויקרים עד מאד, עד שגם הוא יוכל לחפש ולחחר אחריו יתברך על-ידי כחות עצמו, ויזכה לגלות ולפרסם את האמונה הקדושה בעולם, ובפרטיות בין החברים והשכנים שלו, אשר אצלם בנקל לדבר, כי יקבלו את דבריו אם ידבר בתמימות ובפשיטות, כי הם קרובים וסמוכים אליו, ודבור יעשה רשם חזק.

ב.

צריך שתדע אהובי, אחי היקר! שבכל יום ויום צריכים להמשיך את האמונה הקדושה בעולם מתדוש, כי בכל יום ויום האמונה הקדושה מתחדשת, כמו שכתוב (איכה ג'): חרשים לבקרים רבה אמונתך.

בְּכֹל בְּקֶר הָאֱמוּנָה מִתְחַדֶּשֶׁת בְּאוֹר וּבְגִלּוּי רַב. וְעַל-כֵּן צְרִיכִים לְגִלוֹת הָאֱמוּנָה בְּכֹל יוֹם וְיוֹם מִחֻדָּשׁ. הֵן לְעֲצֻמוֹ — שֵׁיכְנִיס אֶת עֲצֻמוֹ בְּכֹל יוֹם וְיוֹם מִחֻדָּשׁ אֶל תּוֹךְ הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, וְיִדַע שְׂאִין שׁוֹם מְצִיאוֹת בְּלַעֲדָיו יִתְבַּרֵךְ כָּלֵל. וְהַכֹּל לְכֹל אֱלֻקוֹת גְּמוּר הוּא, וְהוּא יִתְבַּרֵךְ מִשְׁגִּיחַ עַל כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה בְּהַשְׁגָּחָה נוֹרָאָה וְנִפְלְאָה עַד מְאֹד, לִית אֶתֶר דְּפְנוּי מִיְגִיחָה, וְהֵן לְאַחֲרִים — לְגִלוֹת לָהֶם הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, שֵׁיִאֲרִיכוּ אַפְסֵם עַל כָּל מָה שְׁעוֹבֵר עֲלֵיהֶם, וְיִחַזֵּק אוֹתָם בְּכֹל מִיְגִי חֲזוּקִים, וְיִאֲמִץ אוֹתָם בְּכֹל מִיְגִי אַפְנִים, וְיִדוּן אוֹתָם תָּמִיד לְכַף זְכוּת, כִּי כָּל מָה שְׁעוֹבֵר עֲלֵיהֶם הַכֹּל בְּהַשְׁגָּחַת הַמַּאֲצִיל הָעֲלִיוֹן, אֵין בְּלַעֲדָיו כָּלֵל; וּבְזוֹה שְׁתִּזְכֶּה לְגִלוֹת וּלְפָרְסֵם אֶת הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה לְאַחֲרִים, עַל-יְדֵי-זוֹה תִּזְכֶּה לְהַשְׁרוֹת אֶת שְׂכִינַת עֲזוֹ בְּעוֹלָם, אֲשֶׁר רַק בְּשִׁבִיל זֶה בָּרָא הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת כָּל הָעוֹלָמוֹת, מְרִישׁ הָאֲצִילוֹת וְעַד סוֹף נִקְדַּח הַמְּרָכּוֹז שֶׁל עוֹלָם הָעֲשִׂיָה הַגִּשְׁמִי וְהָעֵב הַזֶּה, הַכֹּל כְּדֵי שִׁיִּתְגַּלֶּה לְעֵין כָּל אֲמַתַּת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבַּרֵךְ בְּגִלּוּי רַב, וְיִהְיֶה גִלּוּי לְכֹלָם, אֲשֶׁר אֵין בְּלַעֲדָיו יִתְבַּרֵךְ כָּלֵל. וְכֹל מָה שְׁתִּזְכֶּה לְגִלוֹת יוֹתֵר אֶת הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה בְּעוֹלָם כְּמוֹ-כֵן תִּזְכֶּה לְהַמְשִׁיךְ חֲסָדִים וּרְחֻמִּים גְּמוּרִים

בעולם, כי בהתגלותו יתברך נתגלים חסדיו ורחמיו יתברך, כי הוא יתברך חפץ חסד ומרבה להיטיב עם בריותיו, ורוצה רק הטוב ועל-כן אשרי הזוכה לגלות את האמונה הקדושה בכל יום ויום מתדש, הן לעצמו, והן לאחרים, ויתגלה אורו ואמונתו לכל העולם פלו.

ג.

צריך שתדע אהובי, אחי היקר! כי הנסיון הכי גדול בזה העולם הוא לזכות לבוא ולהגיע לאמונה פשוטה בו יתברך — לידע ולהאמין בתמימות ובפשיטות גמור בו יתברך, ואיך שהוא מחיה ומתהיה ומקים את כל הבריאה בהשגחה פרטי פרטית, ואין שום דבר נעשה מעצמו כלל, ואפלו מה שעובר עליך מבעל בחירה, הכל ממנו יתברך בהשגחה נפלאה, וענן ידיעה ואמונה זו, זה הדבר הכי קשה להכניס בידעתו, כי כל אדם יש בו חכמות של הבל, ומה גם על-ידי רבוי עוונותיו נדבקים בו כל מיני דמיונות והזיות וכו', ונדמה לו שהוא כבר יודע משהו בהשגתו יתברך, וכאלו הוא כבר באיזה מעלה

ומדרגה, וכאמת הכל דמיונות והזיות וכו', פי
המאמין האמתי בו יתברך, הוא תמיד מחזיק עצמו
ללא פלוג, והוא בטל ומבטל באין סוף ברוך הוא,
ותמיד חושב שהוא הכי גרוע בעולם, וכאלו שאין לו
כבר שום תקוה, רק סומך על רחמיו יתברך המרבים,
ועל-כן כל זמן שנכנסת בהאדם איזו ישות וגאות או
מציאות וכו' — כאלו הוא יודע כבר משהו, זה
סימן שהוא עדין רחוק לגמרי מאמונה פשוטה, אבל
תיכף-ומיד כשאדם מבטל את עצמו לגמרי ומחזיק
את עצמו תמיד ללא כלום אזי מתחילה להאיר בו
אמונה פשוטה בגלוי אלקותו יתברך; וכל מה שזוכה
לבטל את עצמו יותר, כמו-כן מתחיל להתגלות אליו
אמתת מציאותו יתברך בהתגלות יותר.

ד.

אחי היקר! ראה להכניס את עצמך אל תוך
האמונה הקדושה, ולידע שדבר גדול ודבר קטן הכל
ממנו יתברך, ואז בידיעות אלו תזכה לבוא ולהגיע
אל אריכת אפים נורא ונפלא מאד, כי לא תבוא אף
פעם בשום כעס וקפידות כלל, מאחר שיהיה חקוק

התגלות אמונה קפא

בְּדַעְתְּךָ — כִּי אֵין בְּלַעֲדָיו יִתְבַּרֵּךְ כָּלֵל, וְהַכֵּל רַק
מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵּךְ; וְעַל-כֵּן מִי שְׂוֹכֵחַ לְהִגִּיעַ לְאִמוּנָה
פְּשׁוּטָה וּמְבֹרָרָת וּמְזַכֶּכֶת כּוֹז, אֲזִי חַיִּיו חַיִּים נְעִימִים
וּמְתוּקִים, וְזוֹכֵחַ לְהֶאֱרִיךְ יָמָיו וּשְׁנוֹתָיו, וְאֵינוֹ מִתְפַּחַד
מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעְעוֹלָם כָּלֵל, וְהוּא תָּמִיד חַי בְּכַטְחוֹן
חֲזָק, שְׂאֵנָן וּמֵיֶשֶׁב מְאֹד, אֲשֶׁרֵי לוֹ!

ה.

אָחִי אָחִי! זָכֹר תָּמִיד כִּי הוּא יִתְבַּרֵּךְ מִחַיָּה
וּמֵהָיָה וּמִקֵּיִם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה, וְהַכֵּל מְשַׁנֵּחַ בְּהַשְׁגָּחָה
נוֹרָאָה וְנִפְלְאָה עַד מְאֹד, אֵין אָדָם נוֹקֵף אֲצַבְעוֹ
מִלְמֻטָּה, אֶלָּא אִם כֵּן מְכַרִּיזִין מִלְמַעְלָה (חֲלִין ז.).
וְהַכֵּל מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵּךְ בְּעֶצְמוֹ; וְעַל-כֵּן מֵה וְלָמָּה לָךְ
לְהִיזוֹת כָּל-כֶּךָ שְׂכוּר מְכַל מֵה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ, יוֹתֵר טוֹב
לְבָרַח לָךְ אֵלָיו יִתְבַּרֵּךְ, וְלִשְׁפֹּף שִׁיחַתְךָ וּתְפִלַּתְךָ וְלִבְךָ
לְפָנָיו יִתְבַּרֵּךְ, כִּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ עִם רֵעֵהוּ, וְהֵבִין אֶל
אָבִיו, וְיִתְבַּקֵּשׁ רַחֲמִים וְתַחֲנוּנִים מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵּךְ, שִׁיּוֹשִׁיעַ
אוֹתְךָ לְצֵאת מֵהַמְּרִירוֹת, וְהַצָּרוֹת, וְהַיְסוּרִים,
וְהַהֲרַפְתָּאוֹת שְׁנוֹתְקַעַת בָּהֶם. זָכֹר, זָכֹר! כִּי שׁוּם
בְּרִיָּה שְׁבַעְעוֹלָם לֹא יְכוּלָה לַעְזוֹר לָךְ, רַק הַשֵּׁם יִתְבַּרֵּךְ

בעצמו, על-כן ראה לחזק עצמו באמונה פשוטה, ולידע כי הכל משגח בהשגחה נוראה ונפלאה ממנו יתברך בעצמו, וכל ענינו, הצלתך וישועתך תלוי רק בידו יתברך, ולא ביד בשר ודם; ועל-כן ראה לשפך נפשך ותפלתך בלשון שאתה רגיל בה אליו יתברך, ותבקש ותתחנן לפניו יתברך כל מה שאתה צריך, ואם תהיה חזק באמונה פשוטה — לידע כי אין מי שיעזר לך רק הוא יתברך, ותבקש ותתחנן רק ממנו יתברך ענינו, אז תראה נסים ונפלאות שדוד הטבע, בלבד אהובי, אחי, שיהיה בלב שלם, בלי שום ספק ספקות, רק שיהיה בלבך מסכים בהסכמה מחלטת שאתה רק בידו יתברך, אז דיקא יאיר עליך אורו יתברך בהארה נוראה ונפלאה כשמש בצהררים, העקר חזק ואמן מאד מאד באמונה פשוטה בו יתברך.

ו.

אחי היקר! עליך לעקר ממך כל מיני מחשבות של: כחי ועצם ידי עשה לי את החיל הזה, שהם כפירה גמורה במלכות שדי, ואז דיקא תראה נסים

התגלות אמונה

קפג

ונפלאות שדוד הטבע ממש; כי כל זמן שהאדם חושב שפידו לעשות חיל וכת, אז שורה בגלות מרה מאד, ועוברים עליו כל מיני פעיות ויסורים בחייו ומתקוטט עם כלם, הן עם אשתו ובניו ובנותיו, והן עם אחרים: שכנים, וחברים, וממרר חייו במקריות עצומה, מאחר שחושב שהכל תלוי בידו, וכשאינו הולך לו כמו שרוצה, אזי נשבר לגמרי, מה שאין כן כשיזכה להגיע אל בטול גמור אליו יתברך, וידע כי להשם בעצמו המלוכה, והוא מנהיג עולמו, אז דיקא ימשך עליו רחמים וחסדים, ויהיה סכלן גדול על כל מה שעובר עליו: הן מאשתו ובניו ובנותיו, והן משכנים ומחברים, כי ימסר עצמו לגמרי בידו יתברך, ותמיד רק ידבר וישית עמו יתברך, אז דיקא הכל יתהפך לטובה, וכל זמן שעדין לא יתהפך לטובה, אינו נשבר כלל, רק בא בלב נשבר ונדכה אליו יתברך, ובוכה ומבכה עמו שמים וארץ אחי, אחי! אין לך עוד עצה יותר טובה מדכר זה — שתזכר היטב כי אין שום דרך הטבע כלל, והאדם בלי השם יתברך הוא לא כלום, ולא שיה דכר בזה שהאדם יהיה בלי חיותו יתברך, הכל רק דמיון, שזה כלל הכופרים והאפיקורסים, ועל-כן עובר עליהם

מה שעובר, ואין להם במה להחיות עצמם בעת צרתם. לא כן אתה אהובי, אחי! כשתעקר ממך כל מיני טבע וכחי ועצם ידי עשה לי את החיל הזה, אז דיקא תזכה להשתעשע בשעשועי דמלכא, ויאיר עליך אורו הגנוז, באור נפלא, ונורא עד מאד.

ז.

צריך שתדע, שמעקרי האמונה הקדושה — להאמין בו יתברך שהכל מידו ואין טבע כלל, והכל משגח בהשגחה פרטי פרטי, וכל ההצלחות שיש לבני אדם, או להפוך — כל הפשלונות שיש לבני אדם, הכל ממנו יתברך, וכשתתגלה לך התגלות האמונה הזו, או דיקא תחיה חיים חדשים בכל פעם, חיים מישבים, חיים נעימים, כי תדע שהכל ממנו יתברך, ועל-כן מה שיך להצטער או להתרעם על משהו, מאחר שאנו בידו כחומר ביד היוצר, ברצותו מקצר, וברצותו מרחיב, וכל מה שתכניס ידיעה זו יותר בדעתך, פמו-כן תמשך עליך יותר שמחה והרחבת הדעת, ולא תצטער על עולם שאינו שלך ולא תעשה שום פעלות שבעולם להתפדסם, וכן לא

התגלות אמונה קפה

נעשה אצלך רשם אם אתה יושב לכרך בסדרך ומתפלל, או מקים איזו מצוה, או אם אתה יושב, ברכים בין אלפים ורכבות אנשים ומתפלל, או מקים איזו מצוה, אתה דבוק תמיד בחי החיים, ולא יכפת לך שום דבר, וזה יסוד גדול בהתגלות האמונה הקדושה.

ח.

אחי הקר! עליך לדעת בידיעה ברורה ומחלטת כי אין לך שום בריה שיכולה לעזור לך, או להרע לך מבלעדי רשותו יתברך, וזה עקר התגלות האמונה הקדושה — שצריך שתגלה תמיד: הן לעצמך, והן לאחרים, וכל מה שתכניס יותר דעתך וחושך בדיעת התגלות האמונה הזאת, יותר ימתק ממך כל הדינים, וישרה עליך השראת השכינה בקביעות עצומה ובגני אדם יפחדו ממך, וצריך שתדע כי אין לך להתרעם על שום בריה שבעולם, ומכל שכן שלא תכנס באיזו מחלקת, חס ושלום, על איזה דבר שלא נעשה כרצונך, כי תכף ומיד תמסר את עצמך אל האמונה הקדושה, ותדע כי הכל ממנו יתברך, והוא

המשגיח עליך, ועל־כן מה שיך להתרעם או לצאת
 במחלקת, יותר טוב לך שתברח אליו יתברך, ותספר
 לפניו את כל לבך, וכל מה שעובר עליך בפרטי
 פרטיות, כאשר ידבר איש עם רעהו, ותספר לו הכל
 באר היטב, ואז בודאי הוא יתברך כבר יעזר לך בכל
 מה שתצטרך, ותושע בישועה שלמה יותר מאם היית
 מתרעם על איזה בריה, או אם היית יוצא לחלק
 עליו. אחי, אחי! יותר טוב שתברח רק אליו יתברך,
 ותספר לו הכל, ואז תראה ישועה נפלאה; עין לא
 ראתה, ותתענג בערכות ידידות זיו שכנית עזו.

ט.

אחי, אחי! אל תפל בדעתך מכל מה שעובר
 עליך, ראה להמשיך בך התגלות האמונה הקדושה
 בגלוי רב, עד שלא יהיה לפני מראה עיניך רק אמתת
 מציאותו יתברך; ודבר זה יקרר לך את עצביך,
 וימתיק ממך כל יסוריך ומרירותך, ממה שעובר
 עליך, כי הפאמין האמתי בו יתברך, ויודע בידיעה
 ברורה ומחלטת, אשר אין בלעדיו יתברך כלל, ואין
 שום טבע כלל, כי הכל בהשגחת המאציל העליון.

התגלות אמונה קפו

ובכל תנועה ותנועה שם אלופו של עולם, ואין האדם יכול לקחת לעצמו לכר כלום, כי הכל רק ממנו יתברך. אז בידיעות אלו ימתקו ממך כל הדינים, ותוכל לעבר על הכל. נא ונא אחי! אל יקל בעיניך דברים אלו, כי הם עקרי האמונה הקדושה — לידע כי הכל בהשגחתו הפנטית; ועל-כן מה ולמה לך להיות כל-כך שבור מפל מה שעובר עליך?! יותר טוב למסור את עצמך לגמרי בידו יתברך, ואז דיקא תזכה לראות נסים נגלים שיעשה עמך השם יתברך.

י

צריך שתחלק כל-כך את הקדוש ברוך הוא במחשבתך. עד שלא תהיה אצלך מציאות בלעדיו יתברך, רק תמיד תסתכל בעיני שכלך באורו יתברך, וזה עקר השלמות שצריך האדם לזכות לזה בזה העולם, כי כשאדם נולד אין בו רק גפש גסה של בהמיות המושכת אותו רק אל גשמיות ותאוות עולם הזה, וכשזוכה לזכך את מחשבתו ודעתו, ומתחיל להכניס בעצמו אמונה פשוטה בו יתברך, אזי יתבין

ליה נפשא, הינו שנותנים לו את העולם העשׂיה מרב
 גלוי אלקות, שמתחיל להתגלות אליו. איך שכל
 עולם העשׂיה הוא ברשותו כי זוכה כבר לראות את
 האלקות מהעולם העשׂיה, זכה — יתיר יהיבין ליה
 ריחא, הינו גלוי אלקות במעלה יתרה, שכל עולם
 המלאכים הוא ברשותו, וכלם משעבדים תחתיו, זכה
 יתיר, כשזוכה לזכך עצמו יותר ויותר, הינו שפכר
 כל-כך קשורה ודבוקה מחשבתו באורו יתברך.
 ותמיד רק חושב ממנו יתברך. יהיבין ליה נשמחא
 מעולם הפסא, הינו שפכר נעשה במחשבתו כפסא
 להקדוש ברוך הוא, הינו שהוא יתברך כבר תמיד
 שורה בו, כמו אדם היושב על כסא. כן הקדוש ברוך
 הוא יושב ושורה תמיד ובקביעות אצלו; ועליך
 לדעת אהובי, אחי! אשר צריך כל אדם שיגיע אל
 מדרגה כזו, עד שלא תפסיק מחשבתו אפלו רגע
 אחד מהשם יתברך, ובזה משרה את השכינה שהיא
 אורו יתברך אצלו בקביעות עצומה, אשרי הזוכה
 לזה ואינו מטעה עצמו כלל, העקר שיהיה תמיד בטל
 ומבטל לגבי גלוי אין סוף ברוך הוא.

יא.

אחי היקר! ראה להכניס את עצמך לגמרי אל תוך האמונה הקדושה, סוף כל סוף כבר עברו בתיך כל מיני קטנות וירידות ונפילות והשלכות, שנפלת ונשלכת בכל מיני בוז וקטנות וכי, מדוע לא תחזור אליו יתברך?! אשר אצלו הוא המקום הכי משמר, הכי מאשר; פתח פיה ותתחיל לדבר עמו יתברך בלשון שאמה רגיל בה, וכל מה שעובר עליך ראה לספר רק לו יתברך, כי שום בריה לא יכולה לעזור לך. רק השם יתברך בעצמו, ועל-פני מדוע תלך נע ונד כמו שכור אוכד עצות?! ברח לך יותר טוב אליו יתברך, ותכניס עצמך באמונה פשוטה בו יתברך, ותדע ותאמין שהכל לכל עצם עצמיות חיות אלקותו יתברך, והוא יתברך מחיה ומנהיג ומקים את כל הבריאה כלה, ודומם, צומת, חי, מדבר הכל לכל עצם עצמיות חיות אלקותו יתברך, והוא לבדו נמצא ואין נמצא זלתי; ודבר זה יכניס בך אמונה ובטחון עצמי, שתוכל לפתח פיה ולדבר עמו יתברך, ותספר לפניו את כל לבך בפרטי פרטיות, וזה יועיל לך הרבה לצאת מכל צרותיך ויסוריך ובלבוליך שעוברים עליך.

יב.

עליך לדעת כי הכל משגח בהשגחה פרטי
 פרטית ממנו יתברך: את מי אתה צריך לפגש בכל
 יום ועם מי אתה צריך לעשות איזה עסק בכל יום,
 ומי צריך לבוא אליך בכל יום, הכל לכל משגח
 בהשגחה פרטי פרטית, כפי שרש נשמתך, ועל-כן
 מדוע עליך להיות שבור ועצוב בדכאון וכי? ! הלא
 הכל כפי שרש הנשמות — מי שיש לו שיכות אליך,
 ממילא יבוא אליך, ומי שאין לו שיכות אליך ממילא
 לא יבוא אליך, ועל-כן מה ולמה לך להתבלבל מבני
 אדם, יותר טוב להתחבא אצלו יתברך, אשר אין לך
 עוד זיו ונעם יותר מזה — שזוכה לברוח אליו
 יתברך, ולהמשיך על עצמו אמונתו יתברך. הלא מי
 שחזק באמונה בו יתברך, נשמר מכל רע עין, ושום
 ברזיה לא יכולה להזיק ולצער אותו, מאחר שמתחבא
 רק אצלו יתברך תמיד, ומי יכול לגשת להרע לו
 מבלעדי רשותו יתברך? !

יג.

אחי היקר! ראה להכניס בך אמתת מציאותו

התגלות אמונה

קצא

יתברך. ותדע שכל מה שקורה בזה העולם אינו שום מקרה כלל, רק הכל משגח בהשגחה נוראה ונפלאה ממנו יתברך, ודומם צומח, חי, מדבר, מגלים רזים, וסתרי נסתרות. האכן (דומם) — מגלה סודות, כמו שכתוב (חבקוק ב') אכן מקיר תזעק, האילנות (צומח) משיחין זה עם זה, כמו שאמרו חכמינו הקדושים (מדרש רבה, פרשת בראשית): וכל שיח השדה, כל האילנות כאלו משיחין אלו עם אלו, כאלו משיחין עם הבריות החיות — (חי) כל אחד נוהם ושואג ומוציא קול אחר. (מדבר) — בכל הלשונות יש שם אלקותו יתברך (עין לקוטי-מוהר"ן חלק א', סימן ל"ג). ועל-כן אם תכניס עצמך בתוך האמונה הקדושה, ותאמין באמונה פשוטה שאין בלעדיו יתברך כלל, אז תזכה לראות ולשמע ולהרגיש גלוי אלקות בהתגלות נפלאה כזו, עד שבכל פסיעה ופסיעה שאתה פוסע, תשמע קולו יתברך ואיך שקורא אותך אליו שתחזר בתשובה, ויגלה לך נסתרות פלאי פלאות; אשרי הזוכה להגיע לאמונה ברורה ומזככת כזו, ואז עולמך בחייה תירש.

צריך שתדע אהובי, אחי היקר! כי על-ידי מדת האמונה הקדושה עוברים על הכל, ומגיעים בטוח אליו יתברך, כי בדרך חקירות ודמיונות, הניות וחזיונות, חכמות והשפלות וכו', יכולים לפל ישר בבאר שחת, רחמנא לצלן, אבל על-ידי מדת האמונה הקדושה — שמאמין בו יתברך בתמימות ובפשטות גמור, שהכל אלקות הוא, והוא אוהז עצמו רק עם התורה הקדושה, ומקים את המצוות המעשיות בשמחה עצומה, מרב תשוקת זיו האמונה הקדושה, על-ידי-זה יכול לעבר על הכל, ויזכה לטעם טעם אור הגנוז בעולם הזה, ואף שיש מי שאומר שיותר טוב להכניס עצמו בחקירות והשפלות, ידיעות והשגות וכו', עליך לדעת כי הכל דרך מספנת, ומה גם שמבלבלת את מח האדם, מה שאין בן כשאדם הולך באמונה פשוטה, ומאמין בו יתברך בתמימות ובפשטות גמור, אז עובר על הכל, ומשיג את אורו יתברך בגלוי נפלא; אשרי הבורח אל מדת האמונה הקדושה בלי שום חכמות והשפלות של הכל.

צריך שתדע אהובי אחי היקר! העקר אל מה צריך האדם לזכות בזה העולם — היא רק מדת האמונה, ואף שהיא סוף כל המדות — בחינת "מלכות", אף-על-פי-כן היא גם ראש כל המדות — בחינת "כתר", כי "מלכות" דיצירה נעשית "כתר" לעשיה, וכן מדרגה לדרגה עד סוף כל דרגין; ועל-כן העקר לעבד על עצמו לזכות להגיע אל שלמות האמונה הקדושה, להאמין בו יתברך בתמימות ובפשיטות גמור שהכל אין סוף ברוך הוא, ואין שום תנועה קטנה או גדולה שתהיה מקרה, רק הכל משגח ממנו יתברך; וזה יכניס בו אריכת אפים לסבל כל מה שעובר עליו ברוחני ובגשמי, בין מעצמו ובין מבעל בחירה, וכל זמן שהוא עדין מתעצבן, (ער ווערט נערווייז), מכל מה שעובר עליו, זה סימן שעדין רחוק הוא מהאמונה הקדושה, כי צריכים להרגישו יתברך על כל אבריו, עד שלא יעשה תנועה קטנה או גדולה בלי שידע שהוא יתברך נמצא שם, ודבר זה יכניס בך רוח טהרה וקדושה; אשרי מי שזוכה להגיע לאמונה ברוחה ומזככת כזו!

טז.

צריך שתדע אהובי, אחי היקר! כי השם יתברך משלם מדה כנגד מדה, וכדייק מה שאתה עושה לאחרים, יעשו לך, וכדייק מה שתדבר על אחרים ידברו עליך, וכדייק מה שתחשב על אחרים יחשבו עליך; על-כן ראה למסר את המחשבה, דבור ומעשה שלך רק אליו יתברך, ולא תעשה שום דבר בלא השם יתברך, הינו שבכל מחשבה, דבור ומעשה שלך, ראה תכף-ומיד להמשיך את אמתת מציאותו יתברך, ותמיד תחשב רק ממנו יתברך, ותמיד תדבר רק ממנו יתברך, ותמיד תקים את מצוותיו יתברך, ער שתדע שאין בלעדיו יתברך כלל, ואז אין לך מה לפחד מאיזה אדם, או מחיה רעה, או מצומת, או מדומם, מאחר שאתה דבוק בתי החיים, ובלבד אהובי, אחי, שלא יהיה בך שום צד מחשבה, דבור ומעשה פסול דקה מן הדקה, שהוא הסחת דעת ממנו יתברך, כי תכף-ומיד שרק תסיח דעתך ממנו יתברך: הן במחשבה והן בדבור, והן במעשה, ככר תסבל מאיזה דומם צומת, חי מדבר — או במחשבה, או בדבור, או במעשה, כפי שתפגם כן

התגלות אמונה קצה

תסבל. כי השם יתברך משלם מדה כנגד מדה: אם תפגם במחשבה, יחשבו עליך רעה, אם תפגם בדבור, ידברו עליך רעה, אם תפגם במעשה יעשו לך רעה, על-כן ראה למסר עצמך לגמרי באלקותו יתברך, ואז תצליח תמיד ורפך.

זז.

אחי היקר! עליך לדעת כי אי אפשר לבטל שום דין ויסורים, שום קטרוג וגזרה רעה, כי אם על-ידי מדת האמונה הקדושה, כי כשאדם מכניס עצמו אל תוך האמונה הקדושה, שהיא מדת "המלכות", הנקראת "אני", ויודע שאין שום מציאות בלעדיו יתברך, אז בו כרגע הוא עולה עד "הכתר", הנקרא "אין". ומהפך מ"אני" ל"אין", ואז נתבטלין כל הדינים והיסורים, הקטרוגים והגזרות הרעות, כי כל מה שהאדם סובל הוא רק בשביל האנוכיות שבו, ומפריד עצמו ממנו יתברך, ואז הולך לו שלא בסדר (עין לקוטי-מוהר"ן חלק ב', סימן פ"ב). וסובל יסורים ומרירות, דינים וקטרוגים, אבל כשמכניס בדעתו אמתת מציאותו יתברך, ויודע ועד שאין בלעדיו

יתברך כלל, אז מעלה את המלכות עד הפתח, שהוא
האין סוף, ונמתק ממנו הכל, וזוכה להרגיש נעימות
בחייו.

יח.

צריך שתדע אהובי, אחי היקר! שבכל יום ויום
מסבב האדם עם כל מיני קשיות וספקות וערבובים
ובלבולים עליו יתברך, עד שזה מעקם אותו לגמרי,
ונשבר ונהרס בין ברוחני ובין בגשמי, כי אין לך עוד
טוב ונעם וערכות כמו התרת הספקות, שהוא גלוי
האמונה הקדושה, שירגיש את אמתתו יתברך; ועל-
כן בשעה שהאדם חסר מהאמונה הקדושה, עובר
עליו כל מיני קטנות וירידות, ואז קשה לו מאד מאד,
ומחמת שבכל יום ויום צריכים לחדש את האמונה
הקדושה, כמו שפתוב (איכה ג'): חֲדָשִׁים לְבָקָרִים רַבָּה
אֲמוֹנַתְךָ, שֶׁבְּכָל בֶּקָר צָרִיךְ לְחַדֵּשׁ עֲצָמוֹ בְּהִרְבֵּה
אֲמוֹנָה, כְּמוֹ-כֵן מוֹכֵן בְּעֲצָמוֹ שֶׁזֶה לְעַמַּת זֶה — בְּכָל
בֶּקָר מִתְחַדָּשִׁים עַל הָאָדָם כֹּל מִיֵּי קִטְנוּת וְחֲשֻׁכוֹת
וְחִלְשוֹת הַדַּעַת, וְנִמְשָׁךְ כֹּף כֹּל הַיּוֹם, וְעַל-כֵּן כִּשְׂאָדָם
רוֹאֶה שֶׁלְבוֹ מְסַבֵּב וּמְקַף וּמְעַקֵּם בְּעַקְמֵמִיּוֹת וְקִשְׁיוֹת

התגלות אמונה

קצו

וכפירות על השם יתברך. או על הצדיקים האמתים
הדבוקים בו יתברך. שנה עקר הצרה הגדולה והמרה.
אזי עקר העצה רק לצעק אליו יתברך בקול חזק
מעמקי הלב. ויבקש ויתחנן מלפניו יתברך שישיעו
ויוציאו מהבוץ והחשך שנפל בו, ואז אם לא יהיה
בטלן יזכה שהשם יתברך. יפנה אליו. וישמע קולו
וצעקתו. ויתבטלו ממנו כל החשכות והקטנות
והמרירות, ויתגלה אליו מלך הכבוד בהתגלות
נפלאה; כי בזה שהאדם צועק אליו ומבקש ומתחנן
לפניו יתברך. זה בעצמו אמונה, אך הכל עדין נסתר
ממנו, כי אינו יודע שגם במקומו גנוז ונסתר אלופו
של עולם, ובוהו שצועק ובוכה ומבקש ומתחנן לפניו
יתברך. בזה בעצמו מגלה שלא ניחא לו באלו
הקשיות והספקות והבלבולים והכפירות, מאחר
שעומד וצועק ומבקש ומתחנן אליו יתברך. ואם
יהיה חזק בצעקה ובקשה בכל יום ויום יזכה
שמהנקדה קטנה של אמונה שמאירה בו עדין, כי
הלא הוא עומד וצועק אליו יתברך. מזה ידלק לו
אור גדול ונורא עד מאד. עד שיתחיל להרגיש את
אמתת מציאותו יתברך בגלוי נפלא. ועל-כן אהובי
אחי היקר! בכל בקר פשאתה קם, תתחיל לבקש

קצח התגלות אמונה

ולצעק אליו יתברך, מעמק הלב, וידבר עמו יתברך, כאשר ידבר איש עם רעהו, ותספר לפניו את כל לבך, ותתחנן הרבה על מדת האמונה הקדושה, ובאפן הזה יתחיל לך היום עם מדת האמונה, ובמשך כל היום ראה לדבר עמו יתברך, ואז תמשך עליך אמונה בכל יום ויום מחדש, ותהיה שמור מכל רע. לא כן אם לא תתחיל את היום עם תפלה ובקשה וצעקה, אזי יתגברו עליך החשכות והקטנות, והכפירות והעקמיות, ותהיה מבהל ומבלבל כל היום, חס ושלום.

יט.

אחי היקר! האמונה הקדושה נקראת ארץ נושבת, ארץ זרועה, מה שאין כן הכפירות והאפיקורסות נקראים ארץ לא זרועה, מקום הפקר, ועל-כן ראה להכניס בך תמיד מדת האמונה הקדושה, ותלמד עם כל מידעך, בניך ושכיניך, ותלמידך, וחברך, רק מדת האמונה הקדושה — לידע שהוא יתברך כל יכול, ונמצא תמיד ואין בלעדיו, שום נמצא, וכזה תזכה לעשות ארץ זרועה.

התגלות אמונה קצט

שיצמחו פרות יקרים, ותהיה ארץ נושבת. כי השכינה תהיה לה ריזה פה בפתחונם, ואז ימשך עליך ועל כל ישראל ברכות וישועות; מה שאין פן אם לא תדבר עם כל מירעך ובריי אמונה. הסוף יהיה שיחרב ויבש הכל, והפרות ירקבו, והמקום יתבטל לגמרי, וחקמא לצלן, ויהיה נעשה מדבר שממה, ותסתלק השכינה מהעולם, חס ושלום.

כ.

אחי היקר! עליך לדעת כי עקר הנצחון להכניע את הקלפות והאויבים והשונאים שהם הסטרא אחרא, הוא רק על-ידי מדת האמונה הקדושה. כי כל מה שתזכה להכניס בך האמונה הקדושה יותר, כמו-כן יתבטלו כל המתנגרים והמכסים והמסתירים אותך, ויהיו נעשים כאין ממש, ולהפוך עקר כחם הוא רק מפגם האמונה הקדושה, כי כשנפגמת אצל איזה אדם האמונה הקדושה, כמו-כן נאחזים בו הקלפות והסטרא אחרא שהם השונאים והמתנגדים שלו וגורמים לו צרות ויסורים, מרירות ומריבות, ועל-כן אהובי, אחי היקר! ראה להכניס עצמך תמיד

רק במדת האמונה הקדושה ותמיד תחשב רק ממנו
 יתברך, ותרבר רק עמו יתברך, ואז יתבטלו ממך כל
 פועלי און, ויהיו נעשים כלא ממש.

כא.

אחי היקר! עליך לדעת, כי העקר הוא האמונה
 הקדושה — להאמין שהכל ברא השם יתברך יש
 מאין המחלט, ומנהיג את כל העולם ברצונו לבד,
 ומנהיג את עולמו בהשגחה נוראה ונפלאה עד מאד
 עד שאין לה זיו ותנועה מדומם, צומח, חי, מדבר,
 שלא יהיה בהשגחתו הפרטי פרטית, וכך מה שאנו
 מעדין ומפרסמים את האמונה הקדושה הזאת לכל
 באי עולם בכלליות, ולכל עם ישראל בפרטיות,
 ולעצמו בפרטי פרטיות, על ידי זה נתוסף אור
 וקדושה גדולה עליו, ועל כלליות ישראל, ועל כלליות
 העולם כלו, ועל כל העולמות כלם, מנענע את כל
 הבריאה כלה, ויוצאים עליו כרוזין בכל העולמות
 כלם: אשרי האיש הזה שמשרה שכינתו יתברך בכל
 העולמות כלם, וממשיך אור וזיו וחיות על כלם, כי
 בזה שהאדם מפרסמו יתברך, בזה מוסיף כח למעלה

בכִּיכּוּל, כִּי הוּא מְגַלֶּה אֶת רְצוֹנוֹ יִתְבַּרְךָ, שֶׁהוּא הָאֵרֶת
הַרְצוֹן רַעוּא דְרַעוּיָן, הֵינּוּ שְׁנִתְגַּלֶּה עַל יְדוֹ כִּי כָל מֵה
שְׁנֵאָרַע בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ בְּכִלְיֹת, וְאַצֵּל כָּלֵל יִשְׂרָאֵל
בְּפִרְטִיּוֹת, וְאַצֵּלוּ בְּעֵצְמוֹ בְּפִרְטֵי פִרְטִיּוֹת, הַכֵּל נַעֲשֶׂה
רַק מְרֻצְנוֹ יִתְבַּרְךָ, כִּי לְהַפּוֹף — כָּל מִי שֶׁטּוֹעָה
וְנִתְעָה, חֵס וְשְׁלוֹם, אַחַר טְעוֹת חֲכָמֵי הַטֵּבַע, וְאוֹמֵר
שֶׁמִּתְנַהֵּג, חֵס וְשְׁלוֹם, בְּטֵבַע, עָלָיו נֶאֱמַר (יִשְׁעִיָּה י"ג):
חֲשׂוֹף הַשָּׁמַשׁ בְּצֵאתוֹ, וְיָרַח לֹא יִגִּיהַ אֹרֹךְ, כִּי חֲשׂוֹף
עָלֵיהֶם הַיּוֹם, כִּי זֶה יְדוּעַ, שֶׁעֵקֶר הָאֹרֶךְ הוּא אֹרֶךְ
הַדַּעַת שֶׁל הַהִשְׁגָּחָה הַפִּרְטִית שֶׁמֵאִיר לוֹ תְּמִיד,
וְלְהַפּוֹף עֵקֶר הַחֲשׂוֹף הוּא שְׁנִחְשֶׁכֶת דַּעַתוֹ לְגַמְרֵי, כִּי
דַּעַת שֶׁל שֶׁקֶר אֵינָה דַּעַת כָּלֵל, אֲדַרְבָּה הוּא הַשׁוֹטָה,
וְהַפְּתִי, הַמְשֻׁעָע, וְהַכֶּסֶּיל, כִּי מִמִּילָא יַעֲבְרוּ לוֹ הַיָּמִים,
וּמֵאַחַר שְׁאִינוֹ מֵאִיר עָלָיו אֹרֹךְ יִתְבַּרְךָ, אֵין לָךְ כֶּסֶּיל
וּפְתִי יוֹתֵר גָּדוֹל מִמֶּנּוּ, וְעַל-כֵּן אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמְחַזֵּק
עֵצְמוֹ בְּאֹרֶךְ וְאִמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, וְאֵז יִזְכֶּה שֶׁיֵּאִיר לוֹ כָּל
יּוֹם וְיוֹם, לְכֵן יֵאִיר לְכִלְיֹת יִשְׂרָאֵל וְלְכִלְיֹת
הָעוֹלָם, וְיִתְבַטֵּל הַשֶּׁקֶר וְהַחֲשׂוֹף מִן הָעוֹלָם.

כב.

אָחִי הַיָּקָר! זָכֵר שֶׁשְׁלֵמוֹת הָאִמוּנָה צְרִיכִין

להמשיך על עצמו בכל יום מחדש, כי הקדוש ברוך הוא מחדש בכל יום תמיד מעשה בראשית, ועקר הבריאה היה בגין דישתמודעין ליה, וכן הוא בכל יום ויום, ובכל שעה ושעה, ובכל רגע ורגע. הקדוש ברוך הוא מסבב סבות לטובה, ומהפך בתחבולותיו יתברך הנעלמות והנסתרות מעין כל חי, ומצמצם עצמו בכיכול בכל מיני צמצומים ולבושים, ומזמין לכל אדם בכל יום תמיד מחשבה, דבור ומעשה, באפן שיזכה על-ידי-זה להתחזק באמונה יותר, ולהפיר אותו יתברך בהפירה יתרה ביותר, ורק בשביל זה השם יתברך מחדש חדיש מעשה בראשית בכל יום בהתגלות יותר, אשר זה בעצמו סוד הפסוק (איכה ג'): חֲדָשִׁים לִבְקָרִים רַבָּה אַמוּנַתְךָ, שְׁהֶאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה מִתְחַדֶּשֶׁת וּמִתְחַזֶּקֶת בְּכָל יוֹם כְּפִי חֲדוּשׁ מַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית שְׁפֹאוֹתוֹ הַיּוֹם, אֲכַל אֶת זֶה לְעַמַּת זֶה עָשָׂה אֱלֹקִים בְּשִׁבִיל כַּח הַבְּחִירָה, לְכֵן נִתֵּן כּוּחַת לְהִסְטֵרָא אַחֲרָא וְהַקְּלֹפּוֹת שִׁיתְגַּבְּרוּ בְּכָל יוֹם וַיּוֹם גַּם כֵּן, לְהַעֲלִים וּלְהַסְתִּיר אֶת הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, וּלְכַלְכֵּל אוֹתָהּ, חֵס וְשְׁלוֹם, כְּמוֹ שְׁאֵמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (קדושין ל'): בְּכָל יוֹם וַיּוֹם יֵצְרוּ שֶׁל אָדָם מִתְגַּבֵּר וּמִתְחַדֵּשׁ עָלָיו, וְעַקֵּר הַיֵּצֵר הַרַע הוּא כְּפִירוֹת וְאִפִּיקוֹרְסוֹת, שֶׁהֵם הַסְתֵּרַת הַיְדִיעָה מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, כִּי

התגלות האמונה הקדושה היא היצור הטוב, ובשכיל זה צריכין להשתדל מאד מאד להתקרב בכל דור להצדיקים האמתיים שבזה הדור דיקא, ואין די בהספדים של הצדיקים הקודמים (עין לקוטיהלכות, ברפת הרי"ח, הלכה ה', אות ל"ב) כי כמו שפ"ל ישראל וכו' לאמונה שלמה, אמונה ברורה ומזככת, ברורה המדמה על ידי משה רבנו בפרטיות בשעת קבלת התורה, שאז נתברר המדמה בשלמות, וזכו כלם להשגת רוח הקדש וגלוי אלקות, ועל ידי זה נשלמה האמונה באור גדול ונפלא מאד מאד, עד שכל אחד זכה להרגיש את אלקותו על פניו, כמו שכתוב (דברים ה'): 'פנים בפנים דבר ה' עמכם, אף על פי כן אמרו חכמינו הקדושים (ספרי, פרשת שופטים): אין לה אלא חכם וצדיק שבימיה, ואליו תשמעון. כמו כן דיקא בכל דור ודור צריכים להתקרב אל הצדיק והחכם שבדור ההוא ההולך בעקבות הצדיקים יחידי הדורות, ונזכה שיברר לנו את המדמה שלנו לאמונה שלמה בכל יום ויום כפי חדוש מעשה בראשית שבכל יום, ולבטל הקלפה והסטרן אחרא שהוא היצור הרע המתגבר ביום ההוא דיקא, וזה יכול רק הצדיק והחכם שבדור ההוא, כי בכל דור ודור, ובכל שנה ושנה, ובכל חדש וחדש, ובכל שבוע ושבוע.

ובכל יום יום, ובכל שעה ושעה, ובכל רגע ורגע
 יורד אור נורא ונפלא מהאין סוף ברוך הוא, דרך
 הקו הנמשך דרך כל העולמות (כמוכא בעץ חיים) עד
 העולם העשירי הגשמי הזה, אבל הוא מלבש ומסתר
 בלבוש גשמי, שהוא כלל המרידות, והיסורים,
 והדינים, והצרות, שעוברים על כל אחד ואחד, שהוא
 היצר הרע, וכפי השנה, והחדש והשבוע, והיום,
 והשעה, והרגע, בן מתגבר החשך וההסתרה; ועל-בן
 צריכים את החכם והצדיק שבדור ההוא, שבאותה
 שנה, חדש, שבוע, יום, ורגע, שהוא יוריד את
 הלבוש וההסתר והחשך, ויבטל ממנו את היצר הרע
 שבאותו רגע, ומשיך עליו גלוי אלקות בהתגלות
 אמונה כזו, עד שתתבטל כל החשכות, ויצא מחשך
 לאור גדול, ויתענג בערכות זיו שקינת עזו יתברך;
 אשרי מי שאוחז עצמו בהצדיקים האמתיים שבכל
 דור ודור, וממשיך על עצמו אמונה ברורה ומזככת,
 וזוכה לכירור המדמה, באפן שיזכה להבין ולהשכיל
 את רצונו יתברך, שהוא כלל התורה הקדושה
 שקבלנו בסיני על ידי משה רבנו; אשרי לו ואשרי
 וחלקו!

תם ונשלם, שבח לאל בורא עולם: